

اثرات خشکسالی های اخیر در تغییر ویژگیهای هیدرولوژیک و ژئومورفولوژیک دامنه های
حوضه های نیمه خشک
مطالعه موردی: حوضه آذرشهرچای (سهند)

مریم بیاتی خطیبی^۱ و مجید زاهدی^۲

چکیده

در کوهستان های نیمه خشک، ثبات دامنه ها در مقابل وقوع تغییرات، بسیار شکننده بوده و با بروز هرگونه تغییرات اقلیمی، هیدرولوژیک و یا دستکاری دامنه ها توسط انسان، آشفتگیهای شدیدی در سطوح دامنه ها پدید می آید. شدت این آشفتگی ها، به نوع سازندهای سطحی، شیب دامنه ها، پراکندگی آبراهه ها و... بستگی دارد. بعضی از پدیده های ژئومورفولوژیک، مانند خندقها و لغزشها از وقوع تغییرات اقلیمی و هیدرولوژیک، بویژه از وقوع خشکسالیها و یا سیلابها بیشتر متاثر می شوند. حوضه آذرشهرچای، به عنوان یکی از حوضه های مهم کوهستان سهند، واقع در یک ناحیه نیمه خشک، در دو دهه اخیر، خشکسالیهای نسبتاً شدیدی را تجربه کرده است. در این حوضه به دنبال وقوع خشکسالیها، جریانات سطحی و زیر سطحی شدیداً کاهش یافته، خندقهای طولی و عمیقی تشکیل شده و فرسایش توده ای تشدید گردیده است. در این مقاله برای بررسی خشکسالی و تحلیل رابطه میان این پدیده با توسعه خندقها و پراکندگی لغزشها، سعی شده است، ابتدا با استفاده از شاخص SPI خشکسالی ها بررسی، سپس با شاخص WS، SHI، به ترتیب میزان جریانات سطحی در رابطه با تغییرات بارش و تبخیر مورد بررسی قرار گیرد و همچنین رابطه تغییرات رطوبت سطحی با نوسانات بارش و دما مطالعه و محاسبه گردد و در مرحله بعدی، مقادیر به دست آمده به نقشه سطحی تبدیل شود و در نهایت رابطه پراکندگی خندقها و لغزشها با پارامترهای مذکور تحلیل شود. نتایج این بررسیها نشان می دهد که در حوضه مذکور، رطوبت سطحی و جریانات سطحی، به شدت از وقوع خشکسالیهای اخیر متاثر شده و انعکاس این تاثیرات در تغییر ویژگیهای هیدرولوژیک و ژئومورفولوژیک سطوح دامنه ها، به صورت وقوع لغزشها و توسعه خندقهای طولی ظاهر شده است.

واژه های کلیدی: خشکسالی، خندق، لغزش، فرسایش، رطوبت سطحی، حوضه آذرشهرچای، سهند

^۱-استادیار دانشگاه تبریز، گروه پژوهشی جغرافیا

^۲-استاد، دانشگاه تبریز، گروه جغرافیای طبیعی

مقدمه

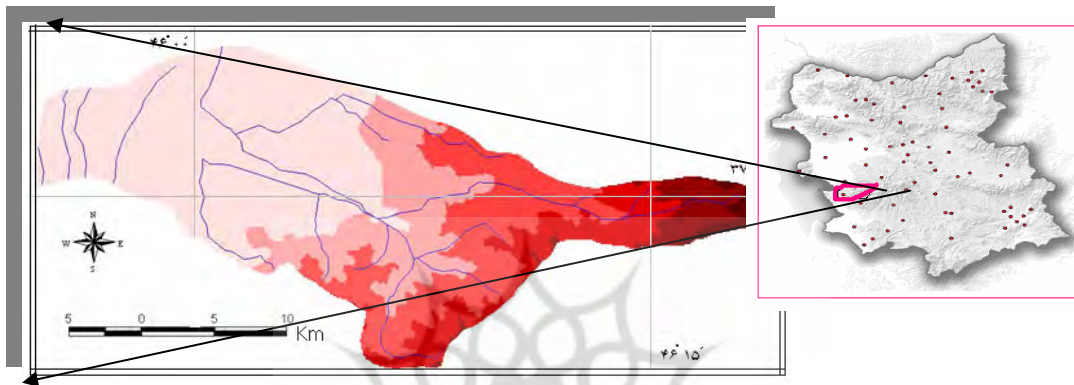
اثرات ژئومورفولوژیک وقوع خشکسالیها در مناطق کوهستانی، از نظر محدوده مکانی بسیار گسترده و از نظر زمانی بسیار درازمدت است. خشکسالیها به هر علت و با هر ابعادی که رخ دهند، اولین اثرات آن در سطح زمین، بویژه در سطوح دامنه های حوضه های کوهستانی مناطق نیمه خشک ظاهر می گردد و این اثرات با کاهش رطوبت سطحی و آبهای زیر سطحی، خشک شدن چشمه های پای دامنه ها، از بین رفتن پوشش گیاهی، شروع فرسایش سطحی، فرسایش آبراهه ای، خندقی، وقوع لغزشها و... نمود پیدا می کند. معمولاً در حوضه های زهکشی کوهستانهای نیمه خشک که ثبات و پایداری سطوح شیب دار، بسیار شکننده است، کوچکترین تغییر در نحوه فعالیت فرآیندها، به پدید آمدن اشکال مختلف ژئومورفولوژیک و یا تشدید در فعالیت سایر فرآیندها منجر می شود. بروز خشکسالیها و در نتیجه کاهش رطوبت سطحی و زیرسطحی بخشهای مرتفع کوهستانها می تواند نقطه آغاز بروز بسیاری از تغییرات عمده کل حوضه های کوهستانی باشد. معمولاً اغلب پدیده های ژئومورفولوژیک متأثر از وقوع خشکسالی و در نتیجه متأثر از تغییر در ویژگیهای سطوح دامنه ها هستند. لغزشها و بویژه خندقها شاید از مهمترین پدیده ها ژئومورفولوژیک در مناطق کوهستانی باشند که به طور سریع از وقوع خشکسالیها (مستقیم یا غیر مستقیم) متأثر می شوند.

حوضه زهکشی آذرشهر چای، به عنوان یکی از حوضه های مهم کوهستان سهند، به لحاظ موقعیت جغرافیایی و دیگر ویژگیهای طبیعی حاکم، از وقوع خشکسالیهای اخیر به شدت متأثر شده است. حوضه مذکور که از قسمت های غربی با مشکل توسعه شوره زارها نیز مواجه است، در اثر تداوم خشکسالی، به مرور زمان با بروز سایر مخاطرات ژئومورفولوژیک ناشی از وقوع خشکسالی نیز مواجه شده است که پیامدهای مختلف این مخاطرات، ساکنین محلی را با مشکلات عدیده ای روبرو ساخته است. عدم توجه به ابعاد مختلف چنین مشکلاتی و همچنین عدم تحلیل و بررسی دقیق آنها، با عنایت به تداوم روند خشکسالی و تشدید پیامدهای ناشی از آن، انجام مدیریت محیطی را در آینده با اختلال و یا با شکست مواجه خواهد ساخت. در سالهای اخیر، عکس العملهای ژئومورفولوژیک در محدوده مورد نظر به وقوع تغییرات (به دست انسان و یا تغییرات ناشی از نوسانات اقلیم و هیدرولوژیک)، به اشکال و صورگوناگون ظاهر شده است که افزایش میزان رسوبات، طولیل شدن خندق و فرسایش کناری و وقوع لغزش ها، توسعه شوره زارها... از نمونه های بارز آن و از نمود های اصلی چنین وقایعی محسوب می شوند.

موقعیت و ویژگیهای طبیعی حوضه آذرشهر چای

حوضه آذرشهر چای که در $36^{\circ} 37'$ الی $49^{\circ} 49'$ عرض شمالی و $44^{\circ} 20'$ الی $45^{\circ} 49'$ طول شرقی کشیده شده است، در دامنه های غربی توده کوهستانی سهند، واقع شده است (شکل ۱). این حوضه شامل دو دره گنبروآمالو است که موقعیت دره های فوق الذکر در مجموعه توده سهند، موجب فراهم شدن شرایط مناسب زیست محیطی در این فضای جغرافیایی شده است. در حوضه

آذرشهر، قدیمی‌ترین رسوبات مربوط به میوسن هستند که به صورت دگرشیب بوسیله رسوبات پلیوسن و کواترنری پوشیده شده است. رسوبات میوسن شامل کنگلومرا، مارن و ماسه سنگ می باشد که به صورت چین خورده و فرسایش یافته در زیرولکانوسدیمانتر سهند قرار گرفته اند. گسترش دریاچه ارومیه در پلیوسن مارن‌های ضخیمی را در این ناحیه برجای گذاشته است. به همین دلیل سنگ کف جلگه آذرشهر را مارن‌های پلیوسن تشکیل داده اند. در سطوح این مارن‌ها، اشکال مختلف ژئومورفولوژیکی شکل گرفته اند.

شکل (۱). موقعیت جغرافیائی حوضه آذرشهرچای

از جمله اشکال مناطق خشک که در حوضه آذرشهر مشاهده می شود پلایا، تراکم ماسه های بادی و رسهای سله دار است پلایا وسیع ترین و تراکم ماسه های بادی محدودترین فرآیندهای مورفولوژیکی منطقه نیمه خشک محسوب می شوند (شکل ۲). سطح پلایا را نهشته های کولابی تشکیل می دهند که در فصل خشک قشر عظیمی از نمک سطح مزبور را می پوشاند. این سطح بیشتر بخش های غربی حوضه و نزدیک سواحل دریاچه ارومیه را شامل می شود.

شکل (۲) تصویر مربوط به پلایاهای آذرشهر در بخش غربی حوضه

مواد و روشها

در این مقاله به منظور تعیین سالها و ماههای خشک از شاخص استاندارد بارش استفاده شده است. شاخص استاندارد بارش که یکی از روش های معمول در تعیین ماه ها و سال های خشک می باشد، با نمایه زیر قابل نمایش است:

$$SPI = Z = \frac{P_i - P}{S_d}$$

SPI یا Z شاخص استاندارد بارش، P_i بارش در یک دوره معین، P متوسط دراز مدت بارش، S_d انحراف معیار داده های بارش

مقادیر مثبت SPI نشان دهنده بارش بیشتر از متوسط و مقادیر منفی آن حاکی از بارش کمتر از میانگین ها است. طبق این روش، دوره خشکسالی هنگامی اتفاق می افتد که SPI به طور مستمر منفی و به مقدار ۱- یا کمتر برسد. خشکی هنگامی پایان می یابد که SPI مثبت شود. بنابراین، مدت دوره خشکسالی با شروع و یا خاتمه ارقام منفی تعیین می شود و مقادیر تجمعی SPI نیز بزرگی و شدت دوره خشکسالی را نشان می دهد.

با توجه به این که تغییرات بارش و کاهش آن در سال های متمادی در سطوح زمین و در مقادیر رطوبت خاک های کم ضخامت دامنه های کوهستان های نیمه خشک ظاهر می شود. برای تعیین مقادیر اثرات وقوع خشکسالی ها بر مقادیر رطوبت سطوح دامنه ها در حوضه آذرشهر سعی شده است از شاخص کمبود آب در رطوبت سطحی استفاده شود. در واقع ضریبی که بتوان با استفاده از آن میزان فرسایش پذیری بالقوه شیب دار را با استفاده از پارامترهای اقلیمی تعیین نمود، شاخص کمبود آب است که مقادیر حاصل از آن نشان دهنده میزان کمبود آب در سازندهای سطحی است. این شاخص از رابطه زیر قابل محاسبه است:

$$W_s = R - R_p / t$$

W_s = کمبود رطوبت در سازندهای سطحی، R = بارش ماهانه به میلی متر، R_p = ضریب مربوط به دما که از رابطه زیر محاسبه می شود:

$$R_p = 30(t + 7)$$

t = دمای ماهانه

با عنایت به این که آب های زیر قشری و در نتیجه رطوبت سطحی دامنه هادرابطه مستقیم با توپوگرافی هستند، باید میزان و نوسانات رطوبت دامنه هادرابطه با وقوع خشکسالی ها با در نظر گرفتن تغییرات توپوگرافی، محاسبه شود. به همین دلیل در این مطالعه نیز با استفاده از شاخص رطوبت سطحی رابطه توپوگرافی محلی با تغییرات رطوبت سطحی بررسی شده است.

این شاخص با رابطه زیر قابل نمایش است

$$W = \ln(a / \tan \beta)$$

W = شاخص رطوبت توپوگرافیکی^۱، a = مساحت محدوده مورد نظر در بالای دامنه (مساحت محدوده بین منحنی میزان ها در بالای دامنه)

^۱ -The topographic wetness index

β = شیب هر سلول^۱

نتایج حاصل از بررسی جریان‌های سطحی، می‌تواند شدت خشکسالی‌ها در یک منطقه را نشان دهد. برای بررسی جریان‌های سطحی، هم شاخص جریان‌های سطحی و هم از داده‌های واقعی استفاده شده است.

این شاخص به صورت زیر قابل طرح است:

$$SHI = P/PE$$

SHI - متوسط درازمدت بارش ماهانه P - شاخص جریان‌های سطحی، PE - تبخیر و تعرق بالقوه (تورنث وایت)

با توجه به این که محل‌هایی با تراکم جریان‌های سطحی بالا، پتانسیل محل ویژه را در رابطه با وقوع لغزش‌ها و خندق‌ها نشان می‌دهد سعی شده است تراکم زهکشی نیز محاسبه شود. در واقع این تراکم نشان دهنده پتانسیل منطقه برای وقوع لغزش‌ها در مواقع سیلابی و خشکسالی هستند، یعنی زمانی که بعد از تجربه یک دوره خشکی و بی حفاظ شدن دامنه‌ها بستر جریان رودخانه‌ها سیلاب‌های ناگهانی را تجربه کرده و خندق‌ها را توسعه می‌دهند و دامنه‌ها را به لغزش تحریک می‌کنند. با توجه به موارد مذکور سعی شده است هم تراکم لغزش‌ها محاسبه و سپس اثر آن بر روی پدیده‌های ژئومورفولوژی، تحلیل شود. در این بررسی‌ها، برای اجتناب از استفاده از بافرها - در بررسی نقش پراکندگی آبراهه‌ها در وقوع بعضی از پدیده‌های ژئومورفولوژی - سعی شده است، از ضریب تراکم و تبدیل آن به سطح استفاده شود. برای این منظور از رابطه ضریب تراکم استفاده شده است.

$$DR = \sum r/A$$

DR = ضریب تراکم آبراهه‌ها در واحد سطح، r = طول آبراهه‌ها، A = واحد سطح

در نهایت تمامی داده‌ها با استفاده از نرم افزار Arc/View تحلیل و ارتباط داده‌ها با یکدیگر و همچنین رابطه پراکندگی لغزش‌ها و خندق‌ها با عوامل مختلف مورد بررسی قرار گرفته است و به این ترتیب تمامی مقادیر به نقشه‌های سطحی تبدیل شده و کلیه تحلیل‌ها با استفاده از پراکندگی سطحی مقادیر صورت گرفته است.

بحث

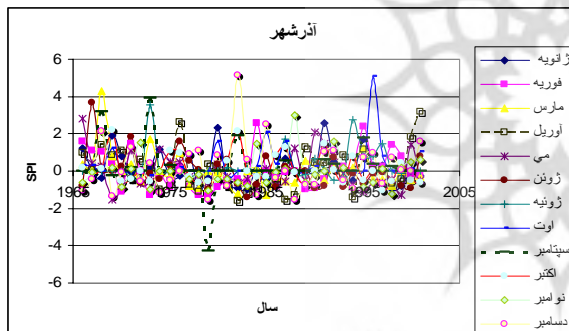
عملکرد فرآیندهای مختلف ژئومورفولوژیکی و تشکیل اشکال متنوع ژئومورفولوژیکی، تحت تاثیر پدیده‌های آب و هوایی و نوسانات در پارامترهای اقلیمی است. از آن جاییکه خشکی متوالی (بیش از ۶ ماه) می‌تواند باعث کمبود آب در خاک و کاهش در مقادیر آب‌های سطحی، زیرسطحی و آب‌های زیر زمینی شود و در نتیجه پوشش گیاهی طبیعی و کشاورزی را تحت تاثیر قرار دهد و فرآیندهای دامنه‌ای و فرآیندهایی ژئومورفولوژیکی را فعال کند و پیامدهای متعدد دیگری را نیز در پی داشته باشد، بنابراین برای بررسی دقیق پیامدهای ژئومورفولوژیکی وقوع خشکسالی‌ها، باید در ابتدا سال و ماه‌های خشک را تعیین نمود و اصولاً خشکسالی را اثبات کرد.

^۱ - قبلاً نقشه شیب و نقشه توپوگرافی محل مورد مطالعه تهیه شده و از نقشه‌های تهیه شده، نقشه رطوبت سطحی در رابطه با توپوگرافی محلی بدست آمده است.

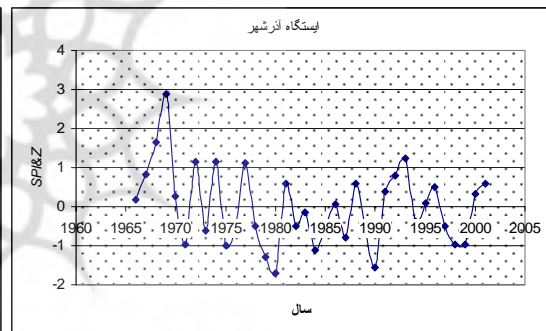
استفاده از شاخص استاندارد بارش (SPI) یا شاخص Z

شاخص استاندارد بارش^۱ که نشان دهنده نسبت اختلاف داده های بارش سالانه یا ماهانه باران از نرمال ماهانه یا سالانه بارش به انحراف معیار است، از شاخصه های معتبر در بررسی خشکسالی مناطق محسوب می شود. بکارگیری این شاخص در ایستگاه آذرشهر حاکی از این است که از سال ۱۹۷۶ میزان SPI به حوالی صفر و مقادیر منفی میل کرده است (شکل ۳ الف). این روند در دهه ۸۰ شدت گرفته است. بررسی نمودارهای مربوط به تغییر شاخص استاندارد بارش ماهانه (شکل ۳ ب) نشان می دهد که نوسانات این شاخص در ماه های اوت، مارس و سپتامبر، نسبت به ماه های دیگر بیشتر است. متوسط SPI ماهانه (شکل ۴) نشان می دهد که تغییرات SPI در طول سال محسوس است. اگر ماه از نظر مقادیر SPI مقایسه شوند، مشخص خواهد شد که سپتامبر و ماه آوریل در طی سال های مختلف بیشترین خشکی را تجربه کرده اند (شکل ۳ و ۴). این در حالی است که بیشترین نوسانات بارش مربوط به ماه ژوئن است (شکل ۳ و ۴). تغییرات SPI در ماه های ژوئن، اکتبر، مارس، دسامبر و نوامبر و سپتامبر بر جسته و در جهت منفی بوده است.

(ب)

(الف)

شکل (۳) الف) میزان تغییرات شاخص استاندارد بارش ماهانه (ب) نمودار شاخص استاندارد بارش (سالانه) برای ایستگاه آذرشهر (از سال ۱۹۶۵ تا سال ۲۰۰۳)

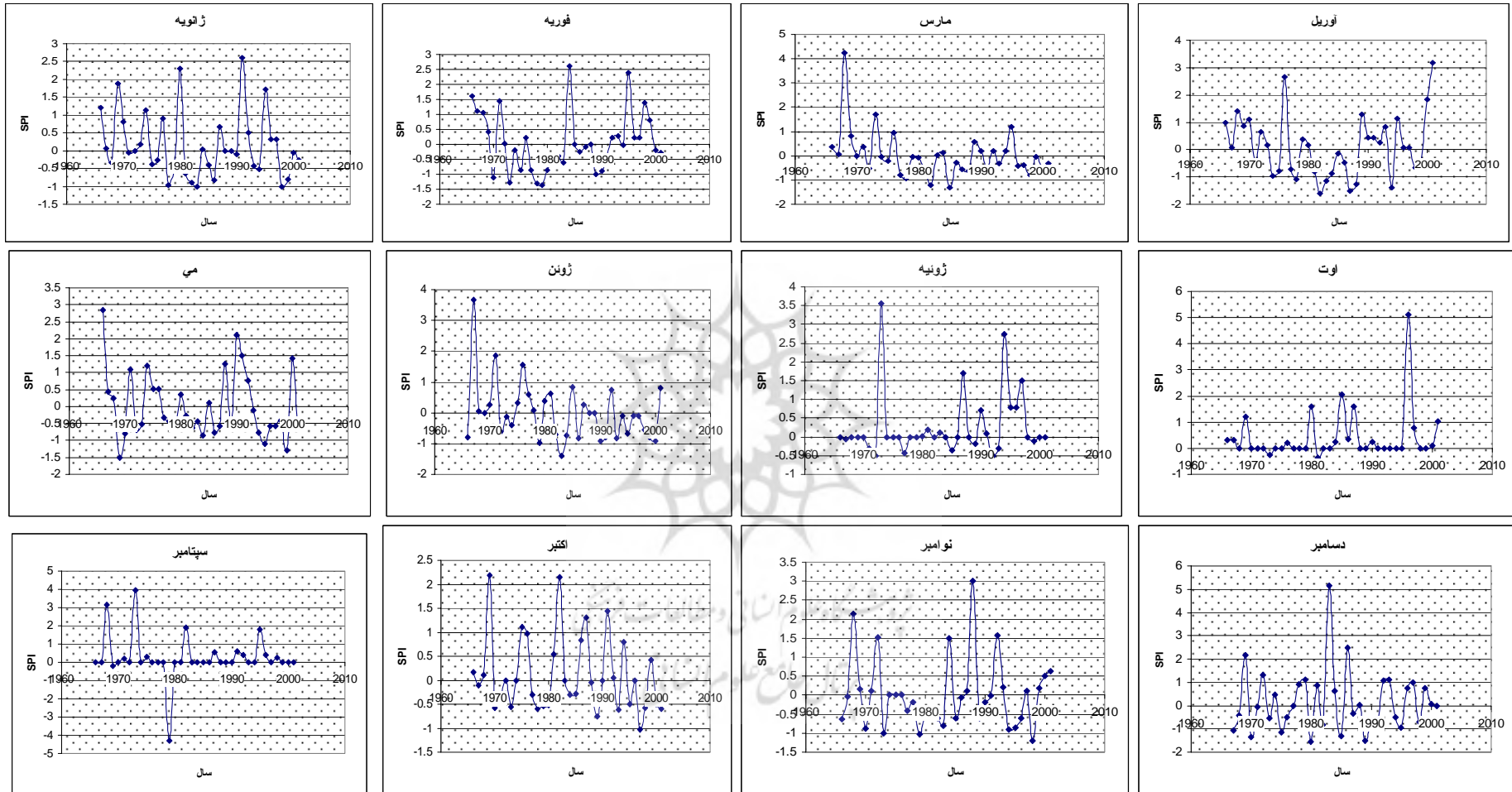
بررسی میزان رطوبت بالقوه در خاکهای ایستگاه های مورد بررسی

در بررسی علل تشکیل و تغییر پدیده های ژئومورفولوژی آنچه که از اهمیت ویژه ای برخوردار می باشد برآورد میزان رطوبت خاک در رابطه با تغییرات بارش و دما است. در این رابطه سعی شده است با استفاده از شاخص کمبود رطوبت خاک، میزان رطوبت خاک محاسبه و تغییرات آن در سال های مختلف مورد تحلیل قرار گیرد. میزان کاهش WS در سازندهای سطحی دامنه های منطقه درست قبل از شروع بارندگی از اهمیت زیادی برخوردار می باشد. اگر در چنین شرایطی سطح زمین، بنابه دلایلی از پوشش گیاهی پاک شده باشد احتمال تشکیل و رشد سریع خندق ها و وقوع لغزش ها، افزایش خواهد یافت. بنابراین در اوایل بهار که سطح دامنه ها توسط گیاهان محافظت نمی

^۱ -Standard precipitation index (SPI)

شود و بارندگی‌های شدید رخ می‌دهد و همین‌طور در اوایل پاییز که بعد از برداشت محصولات و آشفته شدن سطح زمین، منطقه اولین بارندگی‌های پاییزی را تجربه می‌کند در مساعدترین شرایط برای فرسایش توده‌ای و آبراهه‌ای قرار دارد. بررسی نمودارهای ترسیمی از میزان کمبود رطوبت خاک در ایستگاه مورد نظر، حاکی از این است که در اغلب ماه‌های سال میزان کمبود آب در خاک قابل ملاحظه است (شکل‌های ۵، ۶).

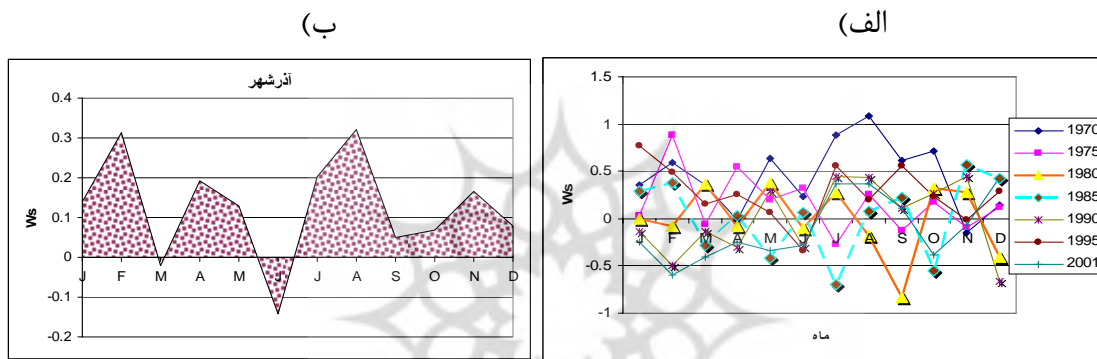

شکل (۴) شاخص استاندارد بارش ماهانه برای ایستگاه آذرشهر

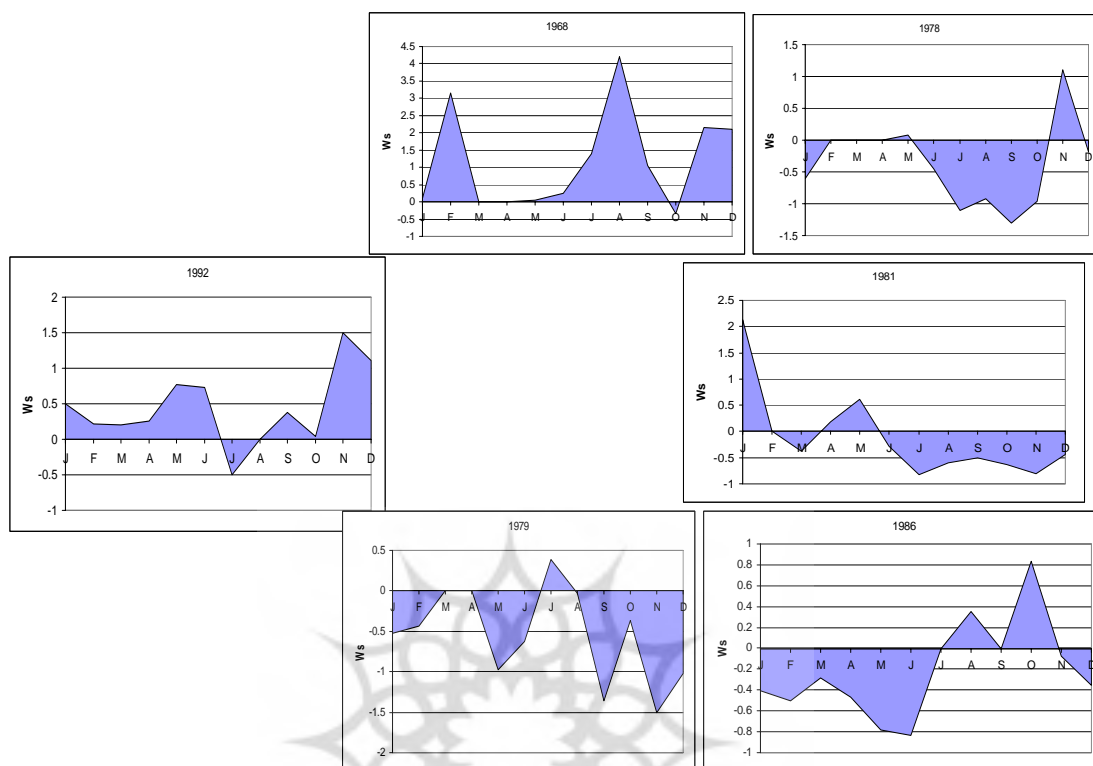

رطوبت خاک علاوه از وابستگی به میزان بارش نزولی به نوسانات سطح آب های زیر زمینی نیز وابسته است. بررسی ها در ایستگاه آذرشهر روند کاهش رطوبت خاک را دهه های اخیر نشان می دهد. بررسی نمودارهای مربوط به میزان کمبود آب در خاک در ایستگاه آذرشهر (شکل ۶ و ۵) نشان می دهد در سال های ۱۹۷۸، ۱۹۹۲، ۱۹۸۱، ۱۹۷۹، و ۱۹۸۶ سطح زمین کمبود آب را به صورت نسبتا شدید تجربه کرده است. در بقیه سال ها توزیع مازاد و یا کمبود آب در ماه های مختلف به صورت های مختلف بوده است. در بعضی از سال ها در بعضی از ماه ها شدت خشکی بیشتر و در ماه های دیگر مازاد آب در خاک بیشتر مشاهده می شود. بطور کلی با توجه به شکل ۶ و ۵، می توان گفت که در حوضه آذرشهر کمبود آب در خاک بیشتر در ماه های مارس و ژوئن، سپتامبر و اکتبر اتفاق می افتد و در بقیه ماه ها مازاد آب در خاک اتفاق می افتد.

شکل (۵) الف) متوسط کمبود آب در خاک در ایستگاه آذرشهر و ب) تفاوت ماهانه و سالانه میزان رطوبت خاک در ایستگاه آذرشهر

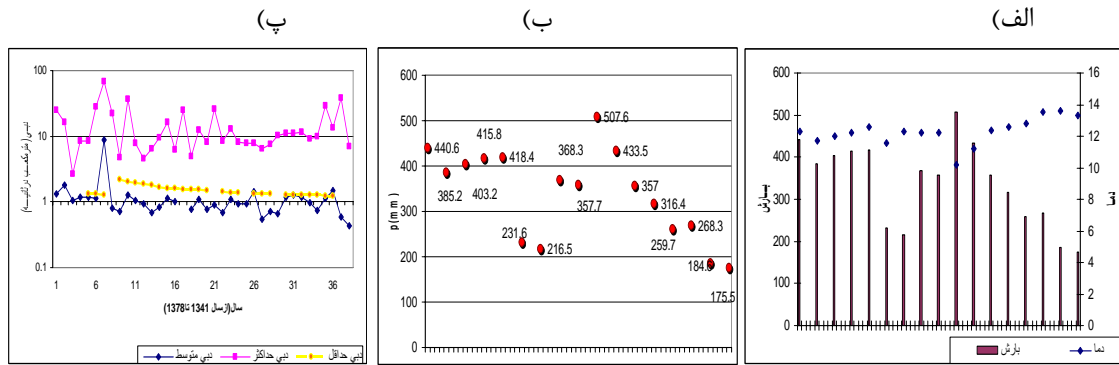
پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

شکل (۶) حداکثر مقادیر کمبود رطوبت سطحی در سال های مختلف (ایستگاه آذرشهر)

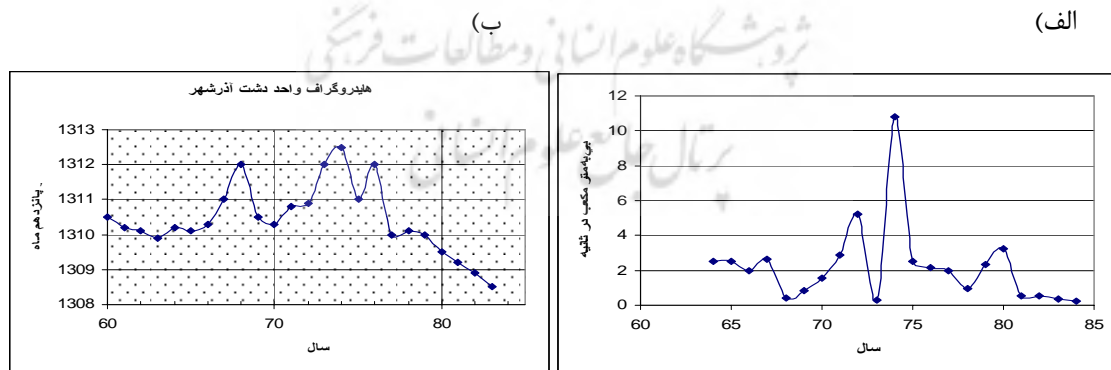
بررسی نوسانات بارش ودبی رودخانه در حوضه آذرشهرچای

با توجه به این که جریانات سطحی از مقادیر بارش رسیده به سطح زمین و میزان نوسانات آن متاثر می شوند، باید تغییرات بارش و همچنین تغییرات درجه حرارت نیز در طی سال مورد بررسی قرار گیرد. این بررسی ها در مورد داده های برگرفته از ایستگاه آذرشهر حاکی از این است که از سال ۷۰ مقادیر بارش کاهش و مقادیر درجه حرارت افزایش یافته است (شکل ۷ الف). کاهش بارش بیش از دوبرابر بوده است (کاهش از ۵۰۷,۶ میلی متر به ۱۷۵,۵ میلی متر رسیده است) (شکل ۷ ب). این تغییرات به تبعیت از بارش (تاحدی کمتر) در دبی رودخانه آذرشهر نیز دیده می شود. اما دبی های حداقل در طی سال های آماری کاهش قابل ملاحظه ای را نشان می دهد. هر چند که در دبی های حداکثر نیز چنین کاهش های مشاهده می شود (شکل ۷ پ).

شکل (۷). تغییرات بارش و دما در طی سال‌های مختلف (ب) تغییرات مقادیر بارش در ایستگاه آذرشهر (پ). دبی‌های حداقل، حداکثر و دبی متوسط رودخانه گنبرچای (بالادست رودخانه آذرشهر، از سال ۱۳۴۱ تا ۱۳۷۸)

ترسیم هیدروگراف واحد دشت آذرشهر از دهه ۶۰ تا سال ۸۴ حاکی از کاهش قابل ملاحظه اوج‌ها در بستر سیلابی است (شکل ۸ الف). بررسی مقدار دبی آذرشهرچای طی سال‌های متمادی نیز حاکی از کاهش دبی این رودخانه است. رودخانه آذرشهر در بخش انتهایی در ده گذشته بسیار کم آب شده است. بررسی بستر سیلابی این رودخانه و همچنین بستر جریان قبلی رودخانه حاکی از پرآبی این رودخانه در گذشته است. مورد تهدید کننده این است که بعد از خشک شدن بستر رود-بعد از تجربه یک دوره خشکسالی طولانی- در زمان دبی‌های حداکثر ممکن است به ۱۰ برابر دبی‌های متوسط نیز برسد (شکل ۸ ب). این افزایش قابل ملاحظه برای کشتزارها و روستاهای مستقر در بستر سیلابی تهدید کننده است.

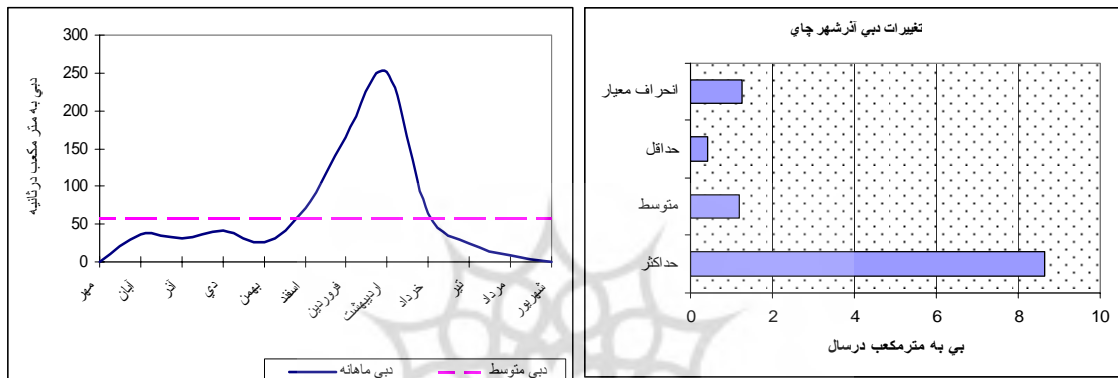
شکل (۸) الف) هیدروگراف واحد دشت آذرشهر و ب) نوسانات دبی آذرشهرچای در ایستگاه آذرشهر

رودخانه آذرشهر در ماه‌های بهار، بویژه در اردیبهشت ماه، بیشترین دبی را داراست (شکل ۹ الف). این رودخانه علاوه از نوسانات سالانه، به تبع بارش‌های سالانه، ذوب و استفاده از آب آن، دارای نوسانات ماهانه و سالانه از نظر سطح و ارتفاع است. ارتفاع این رودخانه در اردیبهشت، مهر و دی، در بیشترین

حد خود است (شکل ۹ ب). آثار تغییرات در حداقل ها و یا حداکثر ها در نهایت در بسترو شکل آن، اندازه مواد آبرفت ها و در ویژگی های دامنه های مشرف به دره ها و میزان رسوبات حاصل و در نهایت در ویژگی های ژئومورفولوژیکی حوضه ها منعکس می شود (شکل ۱۰ الف و ب). کاهش در میزان دبی رودخانه ها، با جمع شدن جریان رودخانه و جاری شدن آن در یک بستر باریک و محروم شدن بخشی از پوشش گیاهی از آب های جاری در بستر بزرگ و ایجاد زمینه مناسب برای ریزش دیواره دره ها و رشد خندق توام است.

(ب)

(الف)

شکل (۹) الف) تغییرات ماه هانه دبی آذرشهر چای (ب) تغییرات حداقل ها و حداکثرهای دبی آذرشهر چای

(ب)

(الف)

شکل (۱۰) الف) دشت سیلابی رودخانه آمالودر نزدیکی آلاکوزه (ب) آثاری از تغییرات دبی در بستر جریان رودخانه

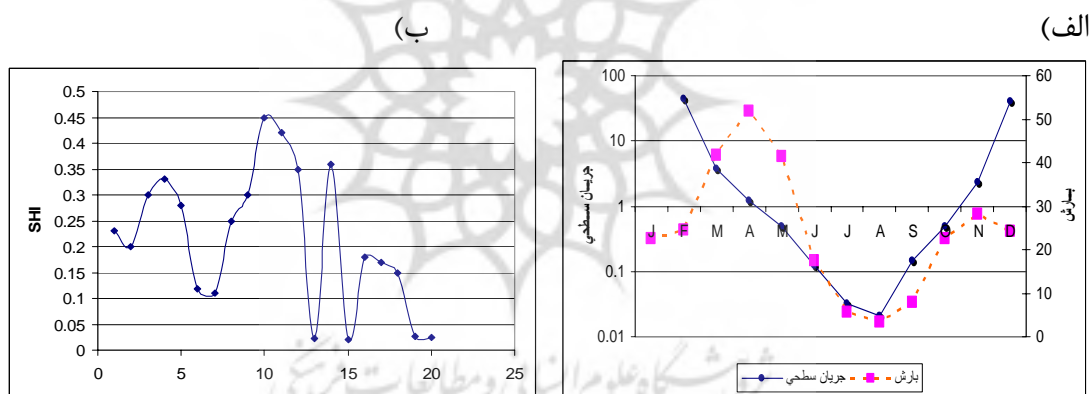
بررسی میزان تاثیر پذیری جریانات سطحی از خشکسالیها

با استفاده از شاخص برآورد جریانات سطحی

یکی از شاخصه هایی که در مطالعات ژئومورفولوژی از اهمیت ویژه ای برخوردار است، برآورد میزان جریانات سطحی با توجه به مقدار بارش و میزان تبخیر و تعرق بالقوه در یک محدوده ویژه است (زوگو و کانگباین، ۲۰۰۳: ۱۹۰)^۱. در واقع با توجه به میزان بارش سالانه و تبخیر و تعرق بالقوه، می توان مازاد آبی که می تواند در سطح به صورت جریان سطحی، جاری گردد، محاسبه نمود.

^۱ -Zhuguo and Congbin

بررسی جریان‌ات سطحی با استفاده از شاخص جریان‌ات سطحی در ایستگاه آذرشهر نشان می‌دهد که مقدار جریان سطحی در طی ۲۰ سال اخیر، کاهش قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهد (شکل ۱۱ الف). همچنین محاسبه جریان‌ات سطحی ماهانه نیز حاکی از این است که از ماه آوریل تا ماه اکتبر، هیچ جریان سطحی وجود ندارد (با وارد نمودن مقادیر بارش و تبخیر در رابطه SHI). محاسبه جریان سطحی ایستگاه آذرشهر با استفاده از شاخص SHI، حاکی از این است که در این ایستگاه، طبق اطلاعات حاصل از شکل ۱۱ ب، جریان سطحی در طول سال براساس تبخیر و مقادیر بارش بسیار کم است مگر در ماه دی آن هم به مقدار جزئی رخ می‌دهد. میزان جریان‌ات سطحی حوضه نیز با توجه به مقادیر حاصل از برآورد با شاخص جریان سطحی، حاکی از این است که در طول سال میزان جریان سطحی با توجه به مقادیر تبخیر و بارش، بسیار ناچیز است. اطلاعات حاصل از ارزیابی آمارهای ایستگاه آذرشهر به عنوان ایستگاه مرکزی حوضه، از نظر برآورد وضعیت کمبود آب در خاک، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. با توجه به این اهمیت میزان کمبود آب در خاک این ایستگاه نیز به تفکیک سال‌ها برآورد شده است (شکل ۱۱ ب).

شکل (۱۱) الف) تغییرات میزان جریان‌ات سطحی، بارش و ب) تغییرات مقادیر SHI در طی ۲۱ سال اخیر در ایستگاه آذرشهر

بررسی ارتباط بین حداقل بارش و حداکثر کمبود آب در خاک

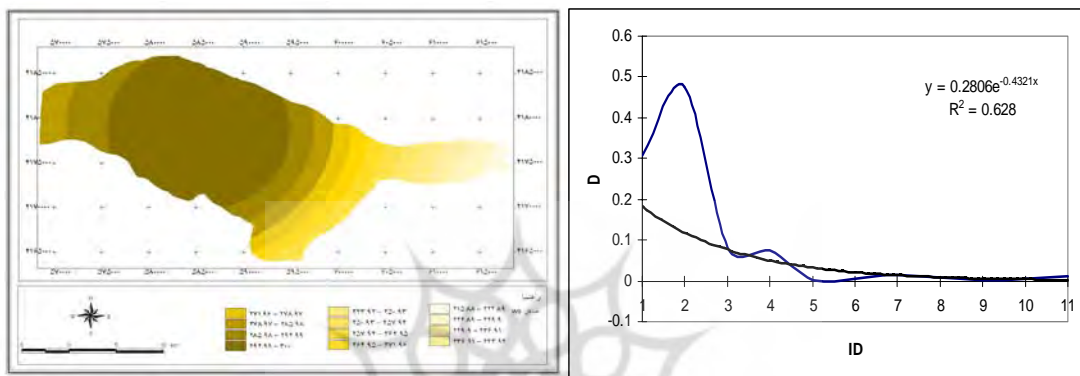
در سطح دامنه‌ها و تشکیل خندقها و وقوع لغزشها در حوضه آذرشهرچای

بررسی رابطه میزان کمبود آب در خاک و حداقل های بارش در طول سال آماری نشان داد که با کاهش میزان بارش، بر میزان کمبود آب در خاک افزوده می‌شود. اما رابطه بین حداکثر بارش و میزان کمبود آب در خاک پیچیده است که دلیل این امر، بیشتر به ماهیت رابطه محاسبه‌ای میزان کمبود آب در خاک مربوط می‌شود. بررسی رابطه توزیع حداقل های بارش با حداکثرهای کمبود آب نشان می‌دهد که در کل حوضه این رابطه بسیار ضعیف است که دلیل این امر به نوع خاک و نوع توپوگرافی مربوط می‌شود. بررسی رابطه بین کمبود آب در خاک و پراکندگی خندق‌ها و لغزش‌ها نیز

حاکمی از این است که طبق محاسبات مقادیر کمبود آب در خاک و رابطه آنها با پراکندگی خندق‌ها و لغزش‌ها (شکل ۱۲ ب)، در بخش‌های غربی این رابطه نسبتاً قوی است اما در بخش‌های شرقی این رابطه کاهش می‌یابد. تبدیل مقادیر به نقشه سطحی نشان می‌دهد که حداکثر کمبود آب در خاک در بخش‌های مرکزی و جنوب غربی حوضه مشاهده می‌شود (شکل ۱۲ ب). یعنی بخش‌هایی که ضخامت آبرفت‌ها بیشتر است (شکل ۱۴ و جدول ۱). اما با توجه به کاهش شیب در این محدوده‌ها، تعداد لغزش‌ها کاهش می‌یابد.

(ب)

(الف)

شکل (۱۲) الف) رابطه میزان حداکثر کمبود آب در خاک با پراکندگی خندق‌ها و لغزش‌ها و ب) نقشه حداکثر کمبود آب در خاک در سطح حوضه آذرشهرچای

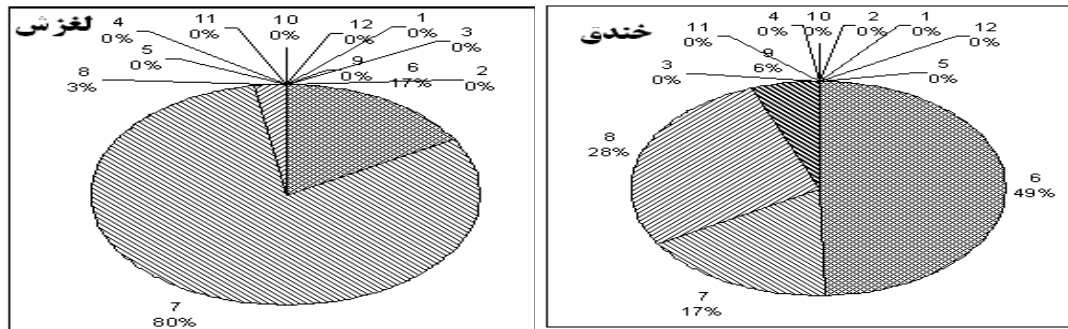
نوع سازندهای سطحی و ویژگی‌های فیزیکی آنها نیز در تشکیل خندق‌ها و لغزش‌ها مهم هستند. با همین توجه پراکندگی این پدیده‌ها بر روی انواع سازندها نیز بررسی شده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد که اغلب خندق‌ها منطقه بر روی آبرفت‌ها و مارن‌ها آهکی پراکنده شده‌اند (شکل ۱۴). سازندهای اخیر اغلب در بخش‌های بالادست حوضه گسترده شده‌اند. این نوع سازندها به لحاظ ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی (انحلال‌دراثر دریافت آب) بستر مساعدی را برای تشکیل خندق‌ها و همچنین لغزش‌ها فراهم می‌سازند.

(ب)

(الف)

شکل (۱۳) الف) خندق‌های عمیق و طولانی و لغزش‌های سطحی بر روی دامنه‌ها و ب) تشکیل خندق‌ها بر روی مارن‌های آهکی در شیب‌های مشرف بر رودخانه گنبرچای (بالادست رود آذرشهر)

شکل (۱۴) درصد پراکندگی خندق‌ها و لغزش‌ها بر روی آبرفت‌ها با ضخامت متفاوت

جدول (۱) ضخامت آبرفت‌ها بر اساس کلاس‌های ارائه شده

شماره	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
ضخامت آبرفت‌ها به متر	۱۸,۲	۲۳,۸	۲۹,۳	۳۴,۸	۴۰,۳	۴۵,۹	۵۱,۴	۵۶,۹	۶۲,۴	۶۸	۷۳,۵	۷۹

بررسی رابطه بین توپوگرافی و رطوبت سطحی

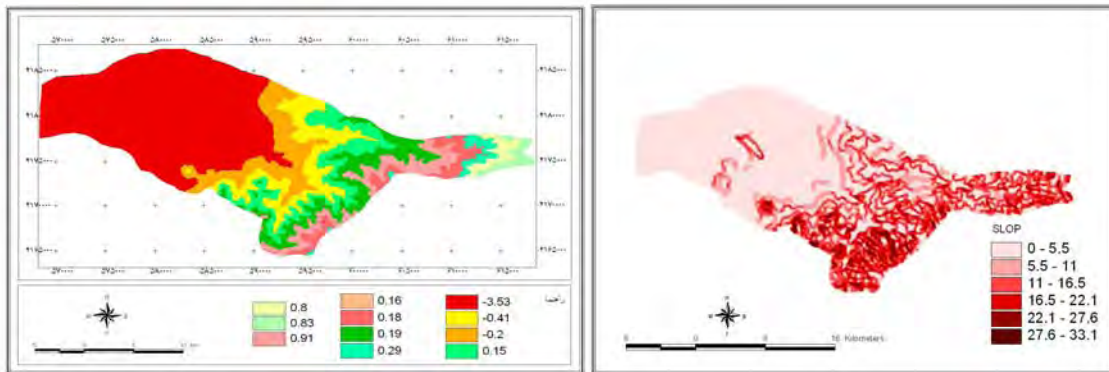
وپراکندگی لغزشها و ریزشها

هرچند که رابطه بین کمبود رطوبت در خاک با شاخص WS مورد بررسی قرار گرفت، اما این سؤال از ابتدا وجود داشت که آیا می‌توان مقادیر رطوبت را با این شاخص به تمامی بخش‌های حوضه با ویژگی‌های توپوگرافی متنوع تعمیم داد و آیا نتایج حاصل در تمامی بخش‌های حوضه صادق بوده و یا مقادیر قابل اعتماد بود یا خیر؟ برای پاسخ به این سؤال و رسیدن به نتایج قابل اعتماد، سعی شد از رابطه دیگری به نام شاخص رطوبت توپوگرافی استفاده شود. مقادیر حاصل از محاسبه به سطح تبدیل شد و نتایج به صورت نقشه ارائه گردید (شکل ۱۵ ب). با توجه به این که نوسانات آب در خاک تحت تاثیر سطوح توپوگرافی است، بنابراین باید مقادیر رطوبت سطحی در رابطه با شیب و آرایش سطوح توپوگرافی حوضه محاسبه شود. توجه به نقشه شیب حوضه (شکل ۱۵ الف) و مقادیر رطوبت سطحی، حاکی از این است که مقادیر رطوبت سطحی در بخش‌های بالادست بیشتر است.

نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که رابطه رطوبت سطحی با توپوگرافی در حوضه آذرشهر تاحدی قوی است (شکل ۱۶ الف) اما رابطه شیب با پراکندگی پدیده‌های ژئومورفولوژی (لغزش و خندق) چندان قوی نیست (شکل ۱۶ ب). دلیل این امر این است که در بخش‌های بالادست حوضه که از شیب‌های بالائی برخوردارند، به دلیل سنگلاخی بودن محدوده‌های مذکور - که مستعد به وقوع لغزش و تشکیل خندق‌ها نیستند - حضور پدیده‌های فرسایشی، مانند خندق و لغزش مشاهده نمی‌شود.

(الف)

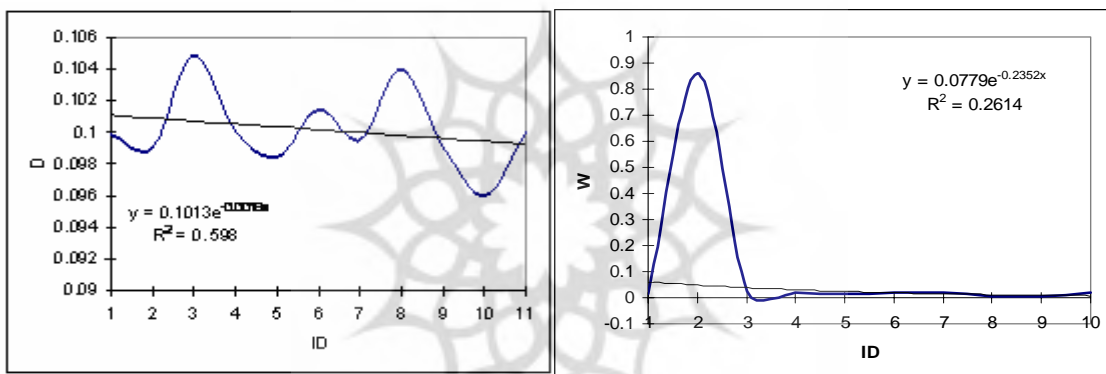
(ب)

شکل (۱۵) نقشه شیب حوضه آذرشهر چایوب (نقشه میزان رطوبت سطحی در رابطه با توپوگرافی در حوضه آذرشهر چای)

(الف)

(ب)

شکل (۱۶) رابطه رطوبت سطحی با توپوگرافی (ب) رابطه شیب با پراکندگی خندق ها و لغزش ها

بررسی اثرات وقوع خشکسالیها بر رابطه جریانات سطحی و تراکم آبراهه ها و پراکندگی لغزشها و خندقها

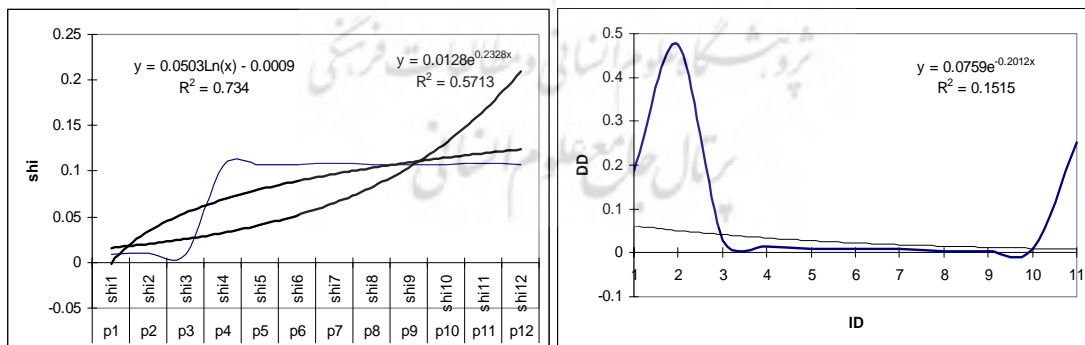
با توجه به این که وقوع خشکسالی ها بر روی جریانات سطحی و چشمه های تغذیه کننده آنها تاثیر می گذارد، باید ارتباط تغییرات در جریانات سطحی و کاهش بارش مورد مطالعه قرار گیرد. جریانات اصلی منطقه گنبرچای، آلمالوچای، بیوکچای و چندین شاخه فرعی است که این جریانات عامل شکل گیری تعدادی از روستاها در بخش کوهستانی منطقه است و تامین کننده آب لازم برای کشت در این محدوده است. درآمد دهریک از این جریانات در بخش کوهستانی، روستاهای متعدد و محدوده های کشت جایگزین شده که از نظر بزرگی و اهمیت متفاوت هستند و عامل این تفاوت در اهمیت جریان هیدروگرافی است. گنبرچای از شاخه های مهم منطقه محسوب می شود و حیات تعدادی از روستاهای بخش کوهستانی مرهون این جریان مهم است که از ارتفاعات اصلی سهند سرچشمه گرفته و در طول سال توسط بارندگی سطحی و ذخیره برف ارتفاعات بالا و چشمه ها تغذیه

می‌شود. در صورت کاهش نزولات آسمانی، هم روستاهای مستقر وهم کشتزارهای واقع در بستر، در معرض تهدید جدی قرار خواهند گرفت. رودخانه اصلی گنبرچای در طول سال‌های مختلف دارای نوسانات عمده ای است. گاه دبی حداکثر آن به ده‌ها برابر دبی متوسط می‌رسد. در چنین شرایطی، رودخانه تمامی دشت سیلابی خود را در برمی‌گیرد و روستاهای مستقر در دشت‌های سیلابی را مورد تهدید خود قرار می‌دهد. این رودخانه که سیراب‌کننده بخش عمده بخش‌های بالا دست حوضه خود است در طول ۳۷ سال گذشته نوسانات عمده ای را تجربه کرده است. در طول ۲۰ سال گذشته رودخانه گنبر به بزرگترین میزان دبی خود رسیده است. در سال‌های اخیر نیز این میزان به حداقل ممکن خود رسیده است. این نوسانات در طی ماه‌های سال نیز قابل ملاحظه است. اگرچنین روند کاهشی ادامه یابد، رودخانه گنبر در ماه‌های شهریور، مرداد- که دارای کمترین دبی است- کاملاً خشک خواهد شد. موردی که باید با تاکید بیشتر مورد توجه قرار گیرد عنایت به کاهش حداقل‌های دبی از دهه ۵۰ تاکنون است. افت فزاینده در حداقل‌های دبی، عامل اصلی در بی‌حفاظ شدن کناره دره‌ها و رشد سریع خندق‌ها در بسترهای مساعد از نظر سازندهای سطحی است. حداکثرهای دبی نیز به عنوان عامل اصلی در ناپایداری دامنه‌ها بعد از تجربه یک دوره خشکی است. با توجه به موارد مذکور می‌توان گفت که آب‌های سطحی منطقه شدیداً از وقوع خشکسالی‌های اخیر متاثر شده است. در واقع کاهش میزان آب‌های سطحی از اولین نشانه‌های وقوع خشکی در حیطه یک حوضه است که خود با آثار مشخص ژئومورفولوژی دیگری همراه است. بررسی رابطه این پارامتر با کاهش بارش در حوضه آذرشهر نشان می‌دهد که رابطه بین این پارامتر و بارش در این حوضه تاحدی قوی است (شکل ۱۷ الف و ب).

(ب)

(الف)

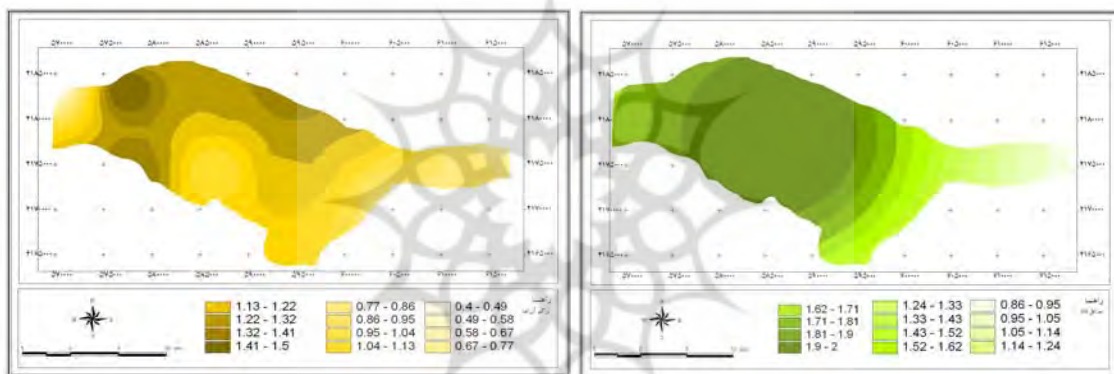
شکل (۱۷) رابطه بین حداقل‌های بارش و حداقل‌های جریانات سطحی (ب) رابطه بین ضریب تراکم آبراهه‌ها و پراکندگی لغزش‌ها و خندق‌ها

تراکم آبراهه‌ها در یک محدوده ویژه نیز در واقع حاکی از پتانسیل آن محدوده به توسعه خندق‌ها و وقوع لغزش‌های دره ای است. با این منطق و توجیه سعی شده است بعد از ترسیم نقشه حداقل جریان سطحی (شکل ۱۸ ب)، تراکم آبراهه‌ها نیز در محدوده مورد مطالعه، محاسبه و نقش آنها در

وقوع پدیده های ژئومورفولوژیکی مورد بررسی قرار گیرد به همین منظور بعد از محاسبه ضریب تراکم و تبدیل آن به سطح (شکل ۱۸ الف)، رابطه این ضریب در کل حوضه آذرشهر با پراکندگی لغزش ها و خندق ها بررسی شده است. نتایج این بررسی ها نشان می دهد که پراکندگی آبراهه ها در بخش های شمالی و شمال غربی حوضه به مراتب بیشتر از سایر بخش های آن است. بررسی روابط بین ضرایب تراکم آبراهه ها و پراکندگی خندق ها و لغزش ها حاکی از این است که در کل منطقه چندان قوی نیست (شکل ۱۷ پ) اما چنین رابطه ای در بخش هایی از حوضه تاحدی قوی است. علت این تفاوت این است که در بخش هایی از منطقه، فرسایش آبراهه ای به دلیل ویژگی های شرایط بستر چندان شدید نیست. بنابراین تراکم آبراهه ها در چنین محدوده هایی چندان زیاد نیست و لذا وقوع لغزش ها و تشکیل و توسعه خندق ها نیز زیاد مشاهده نمی شود.

(ب)

(الف)

شکل (۱۸) الف) نقشه میزان تراکم آبراهه ها و ب) نقشه حداقل جریانات سطحی در سطح حوضه آذرشهرچای

نتیجه گیری

نتایج بررسی ها حاکی از این است که، بیشترین تاثیر بروز خشکسالی های اخیر در رطوبت سطحی خاک، آب های زیرزمینی و رواناب های سطحی حوضه ظاهر شده است. بررسی هایی که در مورد چنین متغیرهای وابسته به تغییرات اقلیمی صورت گرفته، نشان می دهد که افزایش میزان تهی شدن آب های زیرزمینی ناشی از وقوع خشکسالی های اخیر، در قسمت های مختلف حوضه به شدت ظاهر گردیده است. میزان کمبود آب در خاک سطوح مختلف حوضه به تبعیت از تهی شدن آب های زیر زمینی و افت سطح آنها، قابل ملاحظه است. این کمبود در سال های کم آبی بسیار شدت گرفته و گاه طول سال را نیز در بر می گیرد. در بخش های غربی حوضه، شدت کمبود کمتر بوده است.

بررسی رطوبت خاک با استفاده از داده های دراز مدت هواشناسی حاکی از این است که، در بخش های شمالی حوضه از سال ۱۹۷۸ از میزان رطوبت در خاک کاسته شده است. اگر مقدار WS

(رطوبت خاک) از سال ۱۹۶۳ تا ۱۹۷۵ یا مقادیر سال‌های اخیر مقایسه شود، روند کاهش مقدار رطوبت به تبعیت از خشکسالی‌های اخیر مشخص خواهد شد. وضعیت دربخش غربی حوضه تاحدی متفاوت‌تر از بخش‌های شمالی است. در این محدوده، رطوبت خاک در ماه ژانویه در ده سال اخیر برخلاف سال گذشته، افزایش یافته است. میزان جریان‌ات سطحی حوضه نیز با توجه به مقادیر حاصل از برآورد با شاخص جریان سطحی، حاکی از این است که در طول سال میزان جریان سطحی با توجه به مقادیر تبخیر و بارش در سطح حوضه، بسیار ناچیز است و روند جریان سطحی، یک روند کاهشی در ۲۰ سال اخیر بوده است. بررسی‌های میدانی حاکی از این است که، شکل‌گیری بعضی از اشکال ژئومورفولوژیکی، مانند فرسایش سطحی در سطوح دامنه‌ها، ایجاد و رشد خندق‌ها و وقوع لغزش‌ها، در ارتباط مستقیم با تغییر در ویژگی‌های اقلیمی و هیدرولوژیکی منطقه بوده است. در محدوده مورد مطالعه، وقوع لغزش در دامنه‌های مشرف به بستر رودخانه در سال‌های اخیر، به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته است، که یکی از دلایل عمده آن برچیده شدن پوشش گیاهی از سطوح دامنه‌ها است. وقوع لغزش‌ها موجب انباشت مواد دامنه‌ای در کناره بستر جریان دره‌ها و در نهایت با ورود به جریان‌ات سطحی در مواقع پرآبی، موجب افزایش بار رسوبی جریان‌ات سطحی شده است. بیشتر زمین‌های تحت کشت در حوضه مورد مطالعه، یا در سطوح شیب‌دار مشرف به دره‌ها و یا در سطوح دشت‌های سیلابی و یا در جوار دیواره‌های پرشیب دره‌ها قرار گرفته‌اند. فرسایش خندقی، به عنوان مشخص‌ترین شاخص ژئومورفولوژیکی ناشی از وقوع تغییرات اقلیمی و بروز خشکسالی‌های شدید و نسبتاً شدید، فرسایش سطوح دامنه‌ها را شدیداً افزایش داده است. مطالعه پیامدهای ناشی از افزایش فرسایش و ازدیاد میزان رسوبات ناشی از تغییر در ویژگی‌های هیدرولوژیکی رودخانه‌ها و اثرات ناشی از این تغییرات حاکی از این است که چنین تغییراتی، در فعال نمودن سایر فرآیندهای ژئومورفولوژیکی زمینه‌ساز بروز مخاطرات جدی دیگری در محدوده‌های سکونتگاه‌های شده است. حوضه آذرشهرچای که از قسمت غرب به شوره‌زارهای سواحل دریاچه ارومیه و از سوی شرق به ارتفاعات سهند منتهی می‌شود، در اثر بروز خشکسالی‌های اخیر، با کم‌آبی و حتی خشک شدن چشمه‌ها، کم شدن حجم برف ارتفاعات در نیمه سرد سال و با توسعه وسعت شوره‌زارها، مواجه شده است و بروز هر یک از موارد یاد شده به صورت کم شدن پوشش گیاهی، ترک زمین‌هایی که قبلاً تحت کشت قرار می‌گرفتند، انجامیده و تمامی حوادث پیش آمده با شکل‌گیری انواع پدیده‌هایی ژئومورفولوژیکی همراه شده است که تداوم شکل‌گیری و توسعه گستره مکانی و همچنین تشدید فعالیت هر یک از فرآیندهای ژئومورفولوژیکی در رابطه با وقوع خشکسالی‌ها، می‌تواند اثرات مخرب تری را نیز در آینده به دنبال داشته باشد. به عبارت دیگر، با عنایت به کارکرد سیستمی مکانسیم‌های طبیعی و ماهیت پویائی آنها، وقوع خشکسالی‌ها می‌تواند پیامدهای گسترده تری را در کوتاه مدت و بلندمدت داشته باشد و انسان ساکن در محدوده مذکور و حتی در بخش‌های دیگر را به گونه‌های مختلف تحت تاثیر قرار دهد.

مآخذ

- خورشید دوست، علی و یوسف قویدل. ۱۳۸۳. مطالعه نوسانات بارش و پیش بینی و تعیین فصول مرطوب و خشک زمستانه استان آذربایجان شرقی. تحقیقات جغرافیائی. شماره ۷۲. صص ۲۵-۳۶.
- مقیم، ابراهیم (۱۳۷۸). مطالعات تطبیقی تغییرات اقلیمی باتغییرات ژئومورفولوژی معاصر "مورد ایران". پژوهش های جغرافیائی. شماره ۳۷ صص ۷۸-۷۵.
- Bordi, I and Sutura, A. 2004. Drought variability and its climatic implications. *Global and planetary change*. 40:115-127.
- Gaeman, D., J. C. Schmidt., P. R. Wilcock . 2005. Complex channel responses to changes in stream flow and sediment supply on the lower Duchesne river. *Geomorphology*. 64:185-206.
- Hisdal, H and L. M. Tallaksen. 2003. Estimation of regional meteorological and hydrological drought characteristics: a case study for Denmark. *Journal of Hydrology* . 281:230-217.
- Laaha, G and G. Bloschl. 2005. Low flow estimates from short stream from flow records a compararison of methods. *Journal of Hydrology*, 306-286.
- Mao, Z., Jiang, H., Wang, Y., U. Zu., P. Voronin. 2004. Water balance of Birch and Larch leaves and their resistance to short and progressive soil drought. *Russian Journal of plant physiology* , vol, 51:697-701.
- Mika, J., S. Itorvath., H. Makra., Z. Dunkel. 2005. The Palmer drought severity index as an indicator of soil moisture. *Physics and chemistry of the earth* . 30, 223-230.
- Park, S., J. J. Feddema and S. L. Egbert. 2004. Impacts of hydrologic soil properties on drought detection with MODIS thermal data. *Remote sensing environment*. 89:53-62.
- Peters., G. Bier., H. A. J. Van Lanen . 2006. Propagation and spatial distribution of drought in a groundwater catchment. *Journal Hydrology*. 321:257-275.
- Peugeot, S., B. Cappelare., B. E. Vieux., L. Seguis and A. Maia. 2003. Hydrologic process simulation of a semiarid endoreic catchment in Sahelan west , model-aided data analysis and screening. *Journal of Hydrology* , 279:224-243.
- Syvitski, J. P. M. 2003. Supply and flux of sediment along hydrological pathway : research for the 21st century. *Global and planetary change* . 39:1-11.
- Zhuguo, M and F. Congbin. 2003. Interannual characteristics of the surface hydrological variables over the arid and semi-arid areas of northern China . *Global and plantery change*. 37:189-200.